

Suomen sotaorpojen kohtalosta

Heistä on ollut kyllä paljon kirjoituksia meikkäläisten sanomalehdissä, vaan en luule olevan liikaa vielääkään, tuosta aslasta muistuttaa. Tässä viime syksynä ja talvena oli lehdissä pyyntö, että kerätä avustusta, rahaa ja vaatetavaraa ja lähetetään se Helsinkiin, punaisten hätkä-kärsviin avustuskomitealle. Sen pyynnön oli lähettänyt tuo samainen komitea. En tiedä kuinka paljon se tuotti tuloksia. Ainoastaan tiesin New Yorkin osaston ottaneen toimikseen kerätä vaatteita ja jalkineita, jotka lähetettiin Suomeen. Luulen, että ne saavat olivat hyvin pienet siihen nähden, mitä täällä avustaa voisi. Ne perheet Suomessa, joilla on omaisia täällä maassa, ovat saaneet avustusta omailtaan, vaan eivät ne sadat puutteessa olevat lapset, jotka ovat ilman isää ja äitiä, joilla ei ole mitään verhoja tuulta ja tulskua vastaan. Niiden päälle pitäisi panna huomio paremmin, vaikka kellaan meillä ei ole liikoja. Ollisi meillä edes yksi vaatekappale ja sukkapari antaa toiselle tarvitsevalle. Ne monta kertaa viruvat jossain käyttökunnottomana sen tähden, että ne on ulkona muodista. Kansan käsi on karttusa. Me voisimme paljon saada aikaan. Suuren kassan vaatteita voisimme kerätä joka paikkakunnalla, kun vain ruvettaisi toimien. Nyt syksyn tullen, kun ruvetaan ottamaan talvi-vaatteet esille useakin ostaa itselleen uusia talvi-vaatteita. Voisi panna vanhat vaatteet talteen siltä varalta, että joku naapuri tekee samoin. Saataisi kerätä ne yhteen ja lähettää joku laittokollinen Suomeen. Siellä kyllä moni äiti ompeleisi vanhasta paltosta lapsilleen suojustavia vaatteita. Kuukaan ei meistä mene sen köyhemmäksi. Meillä vain pitäisi olla hyvä tahto ja huomaavaisuus oikealla paikalla. Siellä tulisi moni poloinen autettua. Siis ryhdytään pois toimeen! Antakaa tietonne ja saavutuksenne ulos Toveritar-lehden palstoilla.

— a — e.

Miten vanhat mailman-katsomukset väistyvät uusien tieltä

Tässä joku aika takaperin sain sattumalta tilaisuuden tehdä havaintoja siitä, miten nykyiset suuret maailman tapahtumat tempaavat mukaansa melkein väkisin, asianomaisen itsensä sitä huomaamatta. Se tapahtui seuraavaan tapaan:

— Jaa, teppäs työ!
— "Fihtiin tuu, fihtiin foor" jne.
— Mitähän varten se Lenin nyt teki sen aselevon Puolan kanssa. Olisi antanut sen bolshevikkarmeijan mars sia suoraan Varsovaan. Eiköhän ne siellä Venäjällä vielä tunne niiden liittolaisten metkuja? Antavat nyt niille tilaisuuden järjestää joukkonsa uudelleen sen aselevon turvissa, jotta sitten voivat taas paremmin hyökätä.

— Sanos muuta. Kyllä ne Puolan porvarit olisivat tarvinnut sellaisen löylytyksen, että olisivat sen ikänsä muistaneet. (Keskustelu näet tapahtui siihen aikaan kun tuli tieto Venäjän ja Puolan aselevosta).

— Fihtiin tuu, fihtiin foor.....
— No ja sitä Nuortevan Santtua hypyytetään jos missä! Nyt se on ollut Englannissa ja Tanskassa ja kai se pian lähetetään Suomeen ja sitten ties mihin.

— Joo, ja Santtu hymyilee vaan.
— Kyllä se nauttii tuollaisista seikkailuista.

— Jesserit! Santtu on viisas mies, se on diplomaatti, ei siihen hevillä pyaty porvarien kynnet, vaikka niillä olisi kova halu, eivätpä uskaltaneet

sitä täällä Amerikoissa tutkiakaan, siellä Luskien komiteassa tai mikäähän lienee senaatin komitea.

— No, voi tuusan jeeveli kun täytyy huononpansa kanssa hävitä! — Teeppäs työ, koetetaan kerta vielä!

— Hahhahha! Kylläpä se Kuusinen latelee suoria sanoja niille Suomen saidemannilaisille. Oikeinpa se hivelee niinkuin ennen julkiesten kappakain aikana kunnollinen viski-ryyppy kurkunkpäästä ja yhtä hyvälle tuulellekin se saa ihmisen tuota luksiessa. Kun se vielä uskoo, että Suomessakin silloin kun työläiset ottavat siellä vallan käsiinsä ja alkavat rakentaa sosialistista yhteiskuntaa, että porvarien pojatkin oppivat tekemään työtä ja käyttäytymään siivoksi sivistyneiden ihmisten joukossa. Se on kyllä paljon uskottu!" — Noin arveli kolmas seurassa ollut, joka ei saanut "kättä keimiin", vaan luki sanomalehteä.

— Fihtiin tuu, fihtiin foor.....

— Sais nähdä, joko ne jättävät sen Venäjän rauhaan?

— Jaa, se on pakko jättää. Kyllä ne pojat jo puolensa pitävät.

— Ne bolshevikit viettävät ovat viisaita, antavat vaan ensin aikansa hyökätä, niinkuin tuon Puolankin, eivätkä ole tietäkkeenkään ennenkuin liittolaiset ovat kullekseen rintamalla suunnattomat määrät sotatarpeita ja ruokaa. Sitten ne pojat vasta lähtevät liikkeelle, ajavat vihollisen kappälämäkeen, korjaavat saaliin ja naurkelevat tuuheaan partsaansa, kun liittolaiset ovat taas laittaneet heille miljoonien dollarien arvosta kaikelaista käytännöllistä tavaraa ihan ilmaiseksi, vaikka kieltäytyivät sitä myymästä silloin kuin he olisivat maksaneet puhtaalla kullalla. Hm! on siinäkin bisnesälyä!

— Jaa, tutkimattomat ovat herrojen tiet. Mutta jos minä olisin porvari, niin ennen minä ottaisin maksun kullassa kuin antaisin tavarain ilmaiseksi, sillä kulta on peevelin hyvää olemassa vielä näissä kapitalistisissa valtioissa.

— Fihtiin tuu jne.....

Tuohon tapaan jatkui peli. Lukija ehkä on jo arvannut, että kysymyksessä on tuo paljon suosittu "krippi"-peli ja osanottajat ovat tietysti miehiä. Mutta kun työläiset alkavat edelläkuvatussa valossa korstin silmien välistäkin nähdä tärkeimmät päivän tapahtumat, ja Leninissä ikäänkuin personoituna nykyiaikaisen vallankumouksellisen työväenliikkeen taistelut ja pyrkimykset, niin on se todistus siitä, että maailmassa on juuri tekeillä jotain sellaista, joka kykenee innostamaan, tempaamaan mukaansa työväenluokan pohjakerroksetkin.

Ja kun jonkun rehellisen työväenliikkeen esitaistelijan kirjoitukset alkavat tehdä saman vaikutuksen kuin viskiryyppy väsyneeseen mieleen, niin ei ole ihme, että Gompersin kaltaiset kapitalistien juoksupojat alkavat ällistä väkijumaliikkeen puolesta. Työväenluokalle se on sitävästoin arvaamaton voitto.

Silloin kun työläisten maailmankatsomuksissa on käynnissä edelläkuvatuinen vallankumousprosessi, niin silloin on siitä kasvava se joukko, johon voidaan luottaa, tai toisin sanoen, joka voi luottaa omaan voimaansa ratkaisevan hetken tullen. Näin miesten kesken. Entäs naisten? Siitä toiste, jos satun saamaan yhtä hyvän tilaisuuden tehdä havaintoja. — Ee ämmä.

Yksilö-vaiko joukkoihanne?

Ystävykset tapaavat toisensa pitkistä aikaa. He innostuvat vaihtamaan ajatuksia keskenään.

— Sinä vain näytät pysyvän samalla tasolla, et voi muuttaa puheesi sävyä vähänkään iloisemmaksi sanoa toinen ystävyksistä. Hän voi

ottaa elämän kevyemmästi kuin toinen.

— Niin, minä olen vain synkän syksyn lapsi ja syksyiseltäpä vain elämä silmiini näyttää. Mutta siinä sinä muiden mukana erehdyt, että minä en muuta voi kuin valittaa. Vaikka en olekaan runoilija Heine, tai hänenlaisensa, voin käyttää hänen lausumiaan sanoja ajatuksieni tulkittamiseksi: "Kun taitavasti salamoitset, luulette, että en voi jyrästä." Luulette varmaan, että pyrin yllistämään itseäni. Ei! Sanon sinulle suoraan, sanon rehellisesti, että niin usein valitan ja huokaan juuri siksi, kun ihmiset teeskennellen silhenkin toinen toistaan pakoittavat. Minä vihaan koko elämän tekopyhyttä. Haluaisin olla ihminen, enkä tekopyhä narri. Se on vaikeaa, olla oma itsensä. Tiedäthän yksilön voimat yleiseen mielipiteeseen nähden. On raukkamaista puhua jostain puhtaasta siveydestä, sillä tänapäivänä on sitä niin vähän jäljellä. On melkein ivaa luoda siitä mallia elämän ohjeeksi niille miljoonille sorretuille ihmispoloille, jotka tämä tekopyhä moraalinen maailma on alas polkenut.

— Kuuehan, rakas ystävä, vaikka elämmekin kaukana suur-maailman hyörintästä, niin voimmepa liidellä ajatuksissa hetkeksi näkemään kurjuuden pesiä, nähdäksemme miten syvälle voi ihminen painua rikosten liejuun.

— Luulen, että sinä otat kaiken kevyemmin, etkä voi syventyä ajattelemaan niitä tosiasioita, joita jokapäivä kuulemme ja usein näemme.

— Onhan se niinkin. Mutta..... etkö ole kuullut, että "täytyy olla surri sydän voidakseen surra koko maailman suruja". Siihen minä en voi itseäni jännittää.

— Kuuleppa vielä, toveri! Me emme enää voi ottaa itsellemme yksilöihannetta. Meillä täytyy olla joukkoihanne, jos mielimme osaltamme jotain tehdä elämässä. Näetkö, miten yksilö, voimakkaankin, nujeretaan. Siksi me kaipaamme, me tarvitsemme joukkoihanteen, että voimme iloita joukkojen iloista, surra joukkojen surua, riemuista joukkojen voitoista. Me kun tiedämme olevamme osa tuosta joukosta. Meidän oma elämäme on juuri sellainen, kuin joukot voivat sen tehdä. Tarkoitin nyt tulevaisuutta. Tulevaisuuden joukon — nuorisoin, lasten — eteen meidän täytyy työtä tehdä. Se on minun ihanteeni. Nuorisoo, nuorisoo! Jos kuulet minun väkertävän ja valittelevan, tiedä, että yksilöllistä onnea en enää toivo. Se on jo naurettavaa. Ihminen, joita sielu ei vielä ole aivan tylysynyt, ei luullakseni voi nauttiaakaan elämästä yksilöllisesti; tietäessään, että miljoonat ihmiset kärsivät ja näivettyvät inhoittavan sorron, tekopyhyden, nälän ja puutteen pauloissa.

— Lasket taas loruja. Eikö siten ihminen voisi nauttia mistään yksilöllisesti, jos hänen onnistuu saavuttaa parempi elämä, kuin toisilla hänenlaisillaan. En ainakaan luule, että rikkaat jättävät nauttimaan elämästä.

— Rikkaat! Mitäpä heistä. Mitä muuten heihin tulee, niin uskon, että sitä elämää missä he elävät, ei voi sanoa nautintorikkaaksi. Se ei voi olla järjellistä nautintoa. He ovat kuolettaneet sielunsa mässällyksellä. He ovat riistäneet sielun meidän luokkamme jäseniltä..... Sitä me emme saa jättää maksamatta!

— Miten me sen maksamme?

— Sen ratkaisee lopullisesti tulevaisuuden joukko.

— Kuule ystävä! Siihen joukkoon minäkin kuulun, vaikka näytelin sinulle vastustavani ajatuksiasi.

— Hupakko! Tiedäthän sinut. Leikkää haluat laskea vakavissakin asioissa. Mutta juttumme lopetamme toistaiseksi. Nyt juomme kahvia. Kirj. Oka.

KAKSI TIETÄ

Missä kaksi tietä yhtyi
siinä lapset seisoi.
Leveä, hyvä tie
kumpikin lie.
Toinen vielä oikeaan,
toinen viepi vasempaan.

Kumman osat valita,
tyttö ja poika,
Oikea tai vasempi,
Hyvä tai paha?
Toinen viepi oikeaan,
toinen viepi väärään.

H. L.

Ei naisille vuorotyötä Englannissa

Hallituksen lakiesityksessä naisten lasten työssä käyttämisestä oli esitys, että naisia voidaan käyttää vuorotyössä kello 6:sta aamulla kello 10:een illalla korkeintaan 8 tuntia vuorossa. Parlamentin valiokunnassa tätä vastustettiin sillä syyllä, että naisten näin myöhäinen työssä käyttäminen tulisi häiritsemään perhe-elämää ja ehkäisemään kehitystä. Hallituksen esitys tuli valiokunnassa hylätyksi 23 äänellä 5 ääntä vastaan. — TST.

HOOD RIVER, ORE.

Täälläkin on tapahtunut kertomisen arvoista, siis en malta olla sanomatta sitä.

Me hoodriveriläisetkin olemme pistäneet olkapäämme sen taakan alle, jota lännen valvutuneet työläiset ovat jo kantaneet vuosikausia.

T. K. 8 p:n ltana kokoonnuttiin A. Hukarin farmille. Sinne oli saapunut tov. Hopeavaara Astoriasta selostamaan Toverin nykyistä asemaa.

Tilaisuudessa myös puhui Alfred Hautamäki, selostaen sanomalehtien merkitystä yleensä.

Niinpä sitten merkittiin 26 osakeomistajaa Pacific Development Societyyn sekä valittiin komitea valvomaan näitten osakkeitten kaupan loppusuoritusta, sekä myömyään lisää. Siis mukana olemme mekin.

Koskahan saamme ilmoittaa, että Hood Riverin laaksossa omistetaan sata osaketta mainittuun yhtiöön?

Ei kai siihen pitkä ole, jähka kylämme nuori väki kerkiiä huomamaan missä sitä mennään.

Vanhempi väki kunnostautui hyvin. Chas. Savon ehdotusta ei saa jättää täyttämättä, vaan jokainen 20 vuotta täyttänyt muistakoon hankkia osakkeen P. D. Societyyn. — Ellen.

Käytyään erään kerran kirkossa kirjotti Mark Twain muistikirjaansa. "Puukarvoisen seurakunta; juuri sitä laatu, joka ei näe mitään viinosaa siinä, että suuri taivaan majesteetti alentuu pyytelemään heitä, on tunteellinen heidän kaltaisten takia ja pitää heikkäisten sielujen pelastuksen tärkeänä asiana."

KAIKILLE TYÖVÄENLEHTIEN LUKIJOILLE!

Tarkastakaa lehtenne osotelappua, jolloin näette milloin tilaus loppuu. Nykyisen kalliin paperi- y. m. kustannuksien takia emme voi lähettää tilutuita lehtiä yhtään yli määrärajan. Älköön kukaan vanha lehden tilaaja ajatelko että hänen lehtensä lähetetään yli määrärajan, sillä olosuhteet ovat nyt kerta kaikkiaan sillä tavalla ettemme parhaalla tahdollakaan voi uudistamatta lähettää lehteä. Asiamiehet, ottakaa tämä asia huomioon ja uudistakaa tilaajien lehdet ajoissa jottei lehden lähetystä katkaista. — Levitysosasto.

+++++
+ NEW YORKIN SUOM. NAISTEN +
+ +
+ OSUUSKOTI +
+ JA PAIKANVALITYS-TOIMISTO +
+ 241 Lenox Ave. & 122 St. +
+ +
+ Telefoonit: 813 Morning side +
+++++